

POLITICA SOCIALĂ — CA ȘANSA ACORDATĂ BIOLOGICULUI

Considerată ca valoare majoră ce definește statutul de ființă umană, libertatea în act este o consecință a marilor opțiuni sociale legate de schimbare și progres.

Înscrise între marile promisiuni ale timpului nostru exemplele cele mai clare de progres în societate privesc sănătatea și longevitatea populației.

Libertatea față de boală presupune disponibilitatea pentru viața activă și acordă între capacitățile naturale de viață și condițiile sociale ale realizării acestora.

Supraviețuirea la vârstele înaintate este expresia evoluției favorabile în timp a organismului omenesc susținută cu mijloacele civilizației.

Dată fiind natura dublă biologică și socială a progresului speciei omenești sănătatea și longevitatea reprezintă la un loc semnul triumfului luptei pentru supraviețuire a omului.

În încordarea generală care a marcat viața secolului nostru sîntem în măsură să admirăm succesele realizate de unele societăți în modul de a înțelege și realiza aspirația de viață îndelungată a membrilor lor.

Un exemplu elocvent în acest sens, Japonia este și va continua să fie la începutul următorului mileniu lumea în care oamenii trăiesc cel mai mult.

Acolo, îmbătrînirea populației este astăzi în plin progres. În anul 2000 proporția persoanelor de 65 de ani va fi de 16,30% și acest proces de îmbătrînire va continua. Astfel, în anul 2021 procentul populației de 65 de ani și peste această vîrstă va fi de 23,00%, ceea ce ar însemna că din patru persoane, una va fi de cel puțin 65 de ani.

Se apreciază că la începutul secolului al XXI-lea, Japonia va deveni societatea vieților celor mai lungi.

Această societate ultravîrstnică anticipează nevoi deosebite în ceea ce privește securitatea socială, nevoi care privesc susținerea și îngrijirea bătrînilor, asigurarea pensiilor și a asistenței sanitare, organizarea locuirii și ocupării acestora. Sistemul de securitate socială trebuie să funcționeze pe termen lung pentru asigurarea unei stabilități a vieții și vitalității sociale.

Principiile care vor susține sistemul securității sociale sînt următoarele : menținerea vitalității economice, o bună îmbinare între auto-susținere, asistență mutuală și ajutor social, garantarea justiției sociale, împărțirea responsabilităților între sectoarele public și privat și buna conducere a sistemului.

Prima etapă în realizarea sistemului securității viitoare a început în anul 1980 și a constat în reorganizarea sistemului de pensii și a îngrijirii medicale a populației vîrstnice.

În sensul progresului societății celei mai mari speranțe de viață nevoile merg nu numai pe linia creșterilor cantitative, ele presupun modificări în calitatea și diversitatea măsurilor de securitate socială.

Pasul următor privește deci calitatea serviciilor destinate să susțină pe bătrîni în viața de zi cu zi. Pentru era în care mai toți oamenii își vor trăi anii 80 ai vieții este esențial ca ei să-și mențină sănătatea mentală și fizică, ca să se poată bucura de timp, să fie optimiști și activi. Măsurile luate de societate privesc dezvoltarea motivației individuale de a face efort în vederea menținerii propriei sănătăți.

Este totuși de prevăzut că natura va continua cu degradarea substratului biologic uman astfel că se pune la lumină problema înfruntării cu aspectele dureroase firești ale senescenței.

Bunăstarea socială va fi asigurată prin dezvoltarea unor substanțiale servicii la domiciliu privind pe bătrîni ce nu vor putea să-și părăsească patul sau pe cei afectați de demență.

Comunitățile vor dezvolta instituții cu dublu caracter de sănătate și bunăstare socială, destinate să sprijine pe bătrîni.

Studiile privind aspectele senilității vor urmări rezolvări practice și soluții de ajutorare a unei populații afectate din ce în ce mai numeroase, din rîndul celor foarte bătrîni. Mari centre de rezolvare a problemelor populației vîrstnice vor reuni instituții cu profil de sănătate, îngrijire medicală și bunăstare.

Vitalitatea socială se păstrează astfel prin activarea permanentă a tuturor componentelor populației, prin respectarea și întreținerea oricărei pîlpîri de viață. Acțiunile sînt susținute de ideea atît de generoasă că nimic mai prețios nu poate exista decît unicul, atît de trecătorul răstimp al vieții. Aceasta pare să fie justificarea însăși a sensului de a fi al societății. În încheștarea principiului solidarității umane cu limitele biologicului societatea se dovedește a fi elementul de progres cel mai semnificativ pentru omenire. În conștientizarea acestui fapt și modul lui de rezolvare se constituie răspunsul la întrebarea privind rosturile vieții în colectivitate. Societatea cea mai avansată susține dimensiunile calității umane a vieții care presupun fundamentarea lor pe valorile specific umane. Atît timp cît societatea și individul se plasează într-un echilibru a cărui principală axă este viabilitatea, cei doi poli se susțin reciproc.

În felul acesta se săvîrșește miracolul eliberător al societății care devine deschiderea spre progres a biologicului, șansa lui.

Poate nu întîmplător această preocupare însoțește la sfîrșit de mileniu doi politica socială a Japoniei, care s-a afirmat în decursul ultimului secol ca un adevărat miracol social-economic.